

ת"פ 47244/01 - מדינת ישראל נגד נאור עובדי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 11-01-47244 מדינת ישראל נ' עובדי
בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נאור עובדי

הנאשם

nocchim: ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורתני

ב"כ הנאשם עו"ד אלון רפפורט

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום ובו חמישה פרטי אישום, כולם עוסקים בעבירה של פגיעה בפרטiot ובשניim מהם יוכסה לנאים אף עבירה של איומים. כולם מכוונים כלפי המתלוונת - ר' ס'.

ר' ס' שימשה בחברת "*****" כמלאת מקום מנהלת מחלקה ועבדה יחד עם הנאשם כאשר הועסқ בחברה זו בין החודשים Mai - אוגוסט 2007 עד שפטו.

המתלוונת סיפרה על חמישה אירועים שונים כדלקמן:

בערב פסח של שנת 2009 במהלך הארוחה המשפחתית קיבלה הודעה מחברת LOVE ME אל מכשיר הטלפון הפרטי שלה לאחר מכן המשיכה לקבל הודעות נוספות והבינה כי אין מדובר בבדיקה. מנכנסה לאתר זה, הבחינה כי פורסמה בו תמונה, כתובתה פרטיה המזהים, מבנה גופה ועוד וכן צוין כי ניתן להגיע לכתובתה עם פרטים. לדבריה התמונה הייתה זו אשר פורסמה באתר הפיסבוק שלה.

מסמך של הכתוב המופיע באתר הוגש - ת/3.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

עם תום החג, כך סיירה התקשרה אל האתר והם נאטו להסיר את הכרטיס שלה וזאת לאחר שעשרות אנשים התקשרו אליה לרבות בשעות המאוחרות של הלילה.

ביום 5/6/09 הגיעו עם בן זוגה אל הוריה והבחינה במקומות בבחירה אותו זיהתה כמי שעבד עימה ב****, היא שמעה את אמה קוראת אליו לפרש מעשו במקומות ואת הבוחר אומר כי הוא מחשוף אחר משפחתי ס'. משחישה לו אמה כי זהה משפחתי ס', השיב הבוחר: "היא יודעת למה אני כאן". משבקשה האם לדעת אחר מי הוא מחשוף, אמר הלה: "תגיד לי שהיא יודעת למה אני כאן וזו לא יגמר כאן". משאמירה האם כי היא תזעיק את המשטרת, השיב הבוחר כי אינו חשש. אביה של המתלוננת סייר כי הבחן בבחירה זה בשתיים או שלוש הזדמנויות קודמות .

לאחד תקופה נוספת התקשרה אליה אמה ומספר לה כי הגיע אליה מכתב. המכתב - ת/1 - הוגש לבית המשפט.

זהו מכתב מודפס הנושא את התאריך 14/5/09 ומופנה אל המתלוננת וכותרתו: "משלוח דבר פרסום בגין להוראות חוק התקשרות (בזק ושידורים)".

המכתב חתום על ידי הנאשם ונאמר בו כי ביום 11/5/09 בשעה 21.01 שיגרה המתלוננת אל הנאשם הודעה אלקטרונית הכוללת דבר פרסום מהגדרתה בחוק הנ"ל וכי הודעה נשלחה אל הדוא"ל שלו למרות שלא ניתן הסכמתו המפורשת לכך ועל כן פעולה בגין להוראות החוק, אותן ציטט במסמך ועל כן דרש ממנו לחזור מכלך לאalter, תוך שהסביר את תשומת ליבה לאמצעים העומדים לרשותו על פי החוק האמור וכי אין במסמך זה כדי להוות ויתור על כל טענה מטענו או על סעיף כלשהו וכיו"ב.

המתלוננת תארה כי לא היה כל מושג על מה מדובר וכי מדובר היה במסמך חזוי. היא לא ייחסה לכך כל חשיבות כיון שמדובר לא פנמה מעולם אל הנאשם.

עוד תארה המתלוננת כי כל אותה תקופה המשיכו להתקשר אליה גברים שונים ולהציג לה הצעות שונות וסוג דבר החליטה לגנות את מקורה ועל כן פנתה אל אחד הגברים שהתקשרו אליה ושאלה אותו כיצד הגיע אליה והוא הבHIR כי קיים אתר הנקרא "און זאן" שבו אתר סקס אורטיקה ועיסוי לגברים ובו מופיעים פרטייה לרבות תמונתה.

כרטיס המתלוננת באתר זה, הוגש לבית המשפט ת/2 ובו אכן מופיעה תמונתה, שמה, כתובתה, מספרי הטלפון שלה וכן הכתוב: "אני מעונייה עיסוי לכל המעוניין (גברים בלבד) עיסוי מלא 200 ₪".

המתלוננת סירה בכך כי טלפונים הגיעו גם למקום העבודה והיא אכן נבהלה וחששה.

עוד המשיכה לתאר כיצד ביום 30/6/09 סיירו לה הוריה כי הבחינו בנางם בשעה 5.30 מוחץ לבitem והזעיקו

את המשטרה, אך זו לא הגעה. השוטר הנחנה אותם לעכב אותו זמן מה, אלא שסוף דבר הם נאלצו להניח לו ללבת.

מספר ימים לאחר מכן התקבל לביתם זר ושוננים אדומות בלוויית כרטיס ברכה ועליו הכיתוב: תודה נשמה אהוב אותך, נאורה". (ת/4). על ה الكرטיס מצוי מספר הטלפון ושמו של הנאשם. או אז פנתה אל המשטרה ולחקור אשר פנה אל חנות הפרחים נאמר כי הבוחר שהזמין את הזר אמר כי הוא רוצה באופן ממש את הבוחרה.

המשטרה הנחנה את המתלוננת לבקש צו הרחקה מבית המשפט וכן עשתה.

המתלוננת סיירה בבית המשפט כי מעבר לכל ההתרדות הרי שאותו זמן היה לה בן זוג והוא התקשתה עד מאד להסביר את כל شيוחת הטלפון המוזרות שקיבלה בשעות אלה ואחרות, נוצרו מתח ואי אמון. היא עצמה חששה להישאר לבדה וכן חששה להגיעה לבית הוריה בשל הנאשם. היא חששה להישאר לבדה במקום העבודה כיון שהנ帞ם ידע היכן היא עובדת.

המתלוננת חזירה והדגישה כי מעולם לא הייתה כל קשר עם הנאשם ולא הייתה מעורבת עם מאן דהוא בעבודתה ובוואדי לא במערכת יחסים קרובה, מעולם לא הביעה כלפי הנאשם רגש כלשהו ואני יודעת מאיין כבר את כל המידע עליו. היא ציינה כי היא חששת ממן לארך כל השנים מאז.

משמעותה בה טענת הנאשם כי היא זו שמטירה אותו ורודפת אחריו הכחישה זאת מכל וכל וציינה כי מעולם לא יקרה איתם קשר.

בחקירה הנגדית אישרה המתלוננת כי היא לא ידעה שהנ帞ם הוא שפתח את אתר ההיירות וכי המשטרה היא זו שנילתה עובדה זאת.

אבייה של המתלוננת, י' ס' העיד גם הוא וצין כי הוא מזהה את הנאשם כמו שהסתובב ליד ביתם במספר הזדמנויות ופעם אחת אף עוכב על יديם והזעקה משטרת, אלא שהמשטרה לא הגיעו סוף דבר.

בחקירה הנגדית מסר כי גם מסר במשטרת הרי שראה את הנאשם מספר פעמים אף לפני אותה פעם נזכرت לגביה העיד במשטרת.

אמה של המתלוננת, א' ס', צייה אף היא כי אינה מכירה את הנאשם, אך היא מזהה אותו בשל שהגיע לביתם. לראשונה כך ציינה הגיע ביום שישי אחד "צ' והסתובב בבניין. מושאלת אותו לפשר מעשי, אמר שמחפש את משפחת ס' ומושאלת את מי הוא מחפש, השיב: "היא כבר יודעת" משוחרה על שאלתה, השיב: "היא כבר יודעת, תגיד לי זהה לא יגמר ככה ויעלה לה ביוקר". בהזדמנות נוספת הבדיקה בו בכניסה לבית בשעת בוקר מוקדמת מאוד וזאת הצעיקה את בעלה והם הצעיקו את המשטרה.

עוד סיפה האם על הגעת זר הפרחים מナー ועל הגעת המכתב המיועד למתלוננת ממו ועל כך שלבקשת המתלוננת היא הקရיה לה אותו.

גם האם סיפה על מתח, חשש ודאגות וחרדה מכל מי שנכנס לבניין וזאת במשך תקופה ארוכה מאוד.

הוגש פרוטוקול הדיון מתיק ה"ט 5377/09 ב-07/07 בו פנתה המתלוננת וביקשה צו מניעת הטרדה מאימת מפני הנאשם. המתלוננת סיפה את גרטהה כי שסיפה אותה בבית המשפט בתיק זה ואילו הנאשם ציין כי המתלוננת היא זו המצוייה בקשר עם משפטו והמשפחה היא שפעילה עליו לחץ לשוחח עימה, כיון שהמתלוננת אוהבת אותו ומעוניינת בקשר עימו. לדבריו, הוא אינו רוצה בקשר עימה ולא התקשר אליה. משהציגה המתלוננת את המכתב ואת הפטק לצורף לזר הפרחים וכי"ב, השיב הנאשם לשאלות בית המשפט כי משפטתו היה שלחזה עליו לשלוות פרחים ואמר לו כי יפגעו בו באם לא יעשה כן.

למתלוננת ניתן צו כבקשתה.

כעולה מן המוצגים והמסמכים שהוגשו לבית המשפט הרי שלאחר פתיחת החקירה, פנו חוקרי המשטרה אל האתרים בהם פורסמו פרטייה של המתלוננת וקיבלו מהם את כתובות מהן נשלחו הפרטים. בעקבות כך ניתן צו חיפוש לביתו ולמחשבו של הנאשם. (ת/11, ת/14).

מAIR בומנדיל שהינו ראש צוות עבירות מחשב הונאות מרכז מסר בבית המשפט כי הוא היה אחראי על החיפוש במחשבו של הנאשם. העד תאר בפני בית המשפט באלו שיטות סרק את הדיסק הקשיח של המחשב ואת התוכנות שבמחשב ואת מסקנותיו ייבש בחוזות דעת שהוצאה לבית המשפט (ת/15).

לאחר שהבהיר את דרכיו ושיטותיו וכל פעולותיו, ציין העד כי הגיע למסקנה כי המודעות באתר האינטרנט פורסמו מתוך מחשבו של הנאשם.

העד הסביר כי במחשבו של הנאשם היו תוכנו כאלה המUIDות על שימוש מתוחכם והבנה לרבות תוכנות המונעות השתלטות מרוחק על המחשב.

עוד הבביר העד ותאר כיצד למד זאת שאין לו ספק כי הרכטיות באתר האינטרנט נפתחו במחשבו של הנאשם ולא רק הועתקו במחשב זה או נשמרו בו.

העד אישר כי אכן יכול לומר מי ישב מאחורי המקלדת והمسך בעת שהפעולות נעשו, אך אין נעשה מחשב זה.

הוגש ארבע ההודעות שמסר הנאשם במשטרת ישראל.

בהתביעה מיום 09/7/7 (ת/12) מסר הנאשם כי הוא מכיר את המטלוננט אך אינו מצוי בקשר עימה. הוא ציין כי אין לו מה לעשות באזרע ביתה, אם כי לעיתים הוא עושה "הליכות" גם באזרע זהה. הליכות אלה נעשות בזמןנים לא קבועים והוא אינו זכר מתי לאחרונה היה שם. משהוות בו מועד מסוים בו נראה באזרע צין כי אינו זכר וכי היה יומ ש עבר שם ואנשים פנו אליו ושאלו שאלות.

הנائب הבהיר כי הוא מתקשר אל המטלוננט בטלפון, אך צין כי משפחתו עשו כן וכי גם המטלוננט מצויה בקשר עם משפחתו וזאת מפני שהמטלוננט מעוניינת להיות חברותו ובני משפחתו אמרו לו כי היא אוהבת אותו. הוא עצמו אינו מעוניין לדבר עימה ובאם היא מעוניינת עליה ליזום זאת.

הנائب הבהיר כי פתח את הרכזיות באתר ההיכרויות ולטעמו הגיעו המטלוננט תלונה על מנת לגרום לו לדבר עימה.

הנائب אישר כי שלחزر פרחים למטלוננט, אך עשה זאת בשל משפחתו הכרירה אותו לעשות כן והם אלה שאמרו לו את כתובתה. גם הפטק בו נאמר כי הוא אוהב א המטלוננט נרשם בלחץ בני המשפחה שהכריחו אותו לעשות כן.

בהתביעה מיום 09/7/7 (ת/8) הוטח בגין כי הוא נראה ליד ביתה של המטלוננט במועד ספציפי ואף צולם והוצגה לו התמונה והוא השיב כי היה יומ שעבר באזרע ואנשים פנו אליו ואף תקפו אותו והיכו אותו על לא עול בכפו. מושנאל מודיע לא פנה אל המשטרה השיב בתשובה לא עניינית ומשנאל שוב, השיב כי בעבר משתקף אותו שכן שלו הוא הגיע תלונה והמשטרה לא עשתה דבר.

עוד הטיח החוקר בגין כי הנה בתביעה הקודמת מסר כי טרם שלח אתزر הפרחים לא ידע את כתובתה של המטלוננט והנה הוא צולם שם שלושה ימים קודם לכן, הנائب השיב כי עתה הוא יודע שהזיה כתובתה וכי שמסר הוא עשה שם הליכה ואנשים תקפו אותו .

הנائب הבהיר כי היה במקום בהזדמנויות נוספות ואף זזה על ידי הדירות.

בהתביעה מיום 09/97 (ת/13) צין בגין כי הוא מסרב לחתום על האזהרה כיוון שמסר הכל בתביעה קודמת.

משמעות בכתב שנשלח אל המטלוננט - ת/1, אישר בגין כי הוא כת באותו, אבל צין כי המשפחה שלו אמרה לו לכתבו .

אם כן, הטיח בו החוקר, הרי כבר ב-09/5/14 ידע את כתובתה של המטלוננט ולא כפי שמסר קודם לכן. הנائب השיב כי לא ידע וכי משפחתו היא שמסרה לו את הכתובת והם אלה ששמו את כתב בתיבת הדואר.

לשאלה מי בדיק מבני המשפחה עשה זאת, השיב בגין : "משפחה שלי". וכן השיב לשאלות נוספות של החוקר. משהוות בו כי משפחתו כלל אינה מכירה את המטלוננט השיב כי כולם מסקרים. בגין השיב כי ליאור שבי הוא חבר שלו וכי המטלוננט הייתה בחתונתו. לביקורת החוקר הוא מסר את מספר הטלפון שלו

ובנכחות הנאשם התקשר החוקר אל ליאור. ליאור מסר לחוקר כי לאחרונה פגש ב הנאשם כאשר נקרא על ידי הורי לשכנעו ללקת לבדיקה פסיכיאטרית . הוא ציין כי אינו מכיר את המתלוננת ומעולם לא שמע את שמה.

משנתקesk הנאשם להסביר זאת, ציין כי יתכן וליאור מפחד מהמתלוננת. הוא חזר על כך כי בני משפחתו הם שהכריחו אותו לשלווח זר פרחים ולשלוח את המכתב ועם זאת הבהיר כי פרסם את פרטייה באתר האינטרנט.

בהתדרתו מיום 12/8/2012 (ת/6) הوطח ב הנאשם כי במחשבו נמצא הוכחות ברורות כי הוא זה אשר פתח את הרכזיות על שמה של המתלוננת באתר האינטרנט. הנאשם הבהיר את הדברים. הוא חזרשוב ושוב על התשובה "לא השתמשתי" באשר לכל שאלה שהופנה אליו בנושא זה. וכן הבהיר כי נמצאים ברשותו תמונות של המתלוננת או פרטייה.

אשר על כן הציג לו החוקר את פלטי המחשב ואת אשר נמצא בהם ועל כך השיב הנאשם: "זה לא יכול להיות". הוא עמד בהערכתו את המעשים.

הוৎ מצאו של גובה הודעה זו, רס"ב שלומי ריקמן (ת/9) ולפיו סרב הנאשם לחתום על הודעה כיוון שטען כי החוקר רשם דברים שהוא לא אמר ולא רשם דברים שהוא כן אמר.

בעודתו בבית המשפט סיפר הנאשם כי בשלתי שנות 2006 עבד בחברת ***** תפקידו היה לסרוק מסמכים ולצורך כך היה שואל מדי פעם את המתלוננת אלו מסמכים עליו לסרוק. הקשרים ביניהם היו קשיי עבודה.

ה הנאשם סיפר בבית המשפט כי במהלך עבודתו במקום, המתלוננת צעה לחברותה כי היא אוהבת אותו וחברתה הייתה ניגשת אליו מדי פעם ושותאלת אותו שאלות אישיות על מנת להכיר אותו.

בחקירה הראשית מישןאל על ידי בא כוחו האם פתח על שמה כרטיסיות באתר היכരיות, השיב כי היה לו מחשב בבית וכל מי שנכנס אליו הביתיה יוכל היה לגשת אל המחשב כמו כן ציין כי היה מחובר אל האינטרנט כמו שחדרו אל הפנטגון, ניתן היה לחזור אל המחשב שלו ולבצע ממנו פעולות.

משנשאל בר' בתוך הקטנה האם ביצע את המעשים אם לאו, שב והשיב "המחשב היה נגיש לכלום" לשאלת נוספת צזו השיב: "אני לא הטרדתי את המתלוננת" . בית המשפט שב ושאל אותו במפורש כי הוא נשאל האם פתח את הרכזיות אתרים אם לאו והוא שב והשיב: "אני לא הטרדתי את המתלוננת". משנתקesk להשיב בחוב או בשילילה, שב והשיב: "התשובה שלי היא שהמחשב היה נגיש לכל אחד".

לשאלה נוספת צזו השיב כי לא הטריד אותה וכי אינו מכיר אותה וכי אין לו פרטיים אישיים שלה.

ה הנאשם הבהיר כי הסתובב באזורי ביתה של המתלוננת אם כי אישר כי נהג ללקת באזורי זה

לגביו המכתב שנשלח אליה - ת/1, אישר כי הוא שלח אותו, אך הסביר כי הוא קיבל אליו דואר ספאם מאתרים שונים ושיתף את משפחתו בעניין "ומשפחתה החלטה לשולח, משפחתי שלחה לה את המכתב זהה".

לשאלות בית המשפט הבהיר כי לא הוא שלח את המכתב הגם שהוא חשד במתלוננת ומדוע? כיוון שהוא הגיעו לאירוע חתונה של אח של חבר שלו ולטעמו בשל שרצתה ש"יתחיל" איתה ולמחמת אירוע זה, שמע את אמו בשיחת טלפון שואלת האם התחיל עם המתלוננת.

לשאלה כיצד כל התיאור הזה מתקשר לשילוח המכתב בדוואר, השיב: "מכיוון שהורי רצוי שאכיר את המתלוננת, חשדתי שהיאutz אמצעי בשבייה להפעיל עלי לחץ ליצור איתה קשר" והמשיך בתשובה מבולבלת ובבלתי עניינית.

הנאשם אישר כי שלח את זו הפרחים למתלוננת אך הבהיר כי הורי הם אלה שרצוי כי יהיה איתה בקשר והפעילו עליו לחץ ואף אמרו שיפגעו בו ועל כן שלח את זו.

הנאשם ציין כי הוא נבדק ונמצא כשיר לעמוד לדין ואינו זקוק לטיפול.

בחקירה הנגדית נשאל הננאשם האם לאחר הגשת כתוב האישום ולאחר שהעידה בבית המשפט המשיכה המתלוננת להטריד אותו וציין כי עשתה כן באמצעות הוריו. מושנשאל הצד, הסביר כי הורי מעוניינים כי יהיה איתה. לאחר שאלות חוזרות ונשנות נאלץ לאשר כי המתלוננת לא פנתה אליו כלל ועיקר בהזדמנות כלשהי.

לשאלה מדוע פנה לאחרונה וביקש צו הרחקה ממנה בבית משפט בbara שבע, השיב כי היה זה על מנת למנוע ממנה אותו קשר שהוא יוצרת עם הוריו.

משהוותה בו הצד כל כך רצחה המתלוננת להיות אליו בעוד שעוד ששלל אותה תקופה היה לה בן זוג, השיב הננאשם: "ככה היא טוענת".

משהוותה בו כי ביתו וביתה של המתלוננת מצויים למרחוק של כעשרים דקומות נסעה, השיב הננאשם כי נהג לעשות הליכות בכל חלקי העיר ואף עשה כן בשעות לא קבועות ובזמנים לא קבועים.

עוד ציין הננאשם כי הגם שהוא לו חדר בבני הוריו הרי שהמחשב שלו היה נגיש לכל ולרבות שני אחיו. לשאלת התובע האם אחיו הגדול מכיר את המתלוננת השיב בחיוב וציין שהוא מכיר אותה באמצעות הוריו, מושנשאל האם המתלוננת הייתה בabitם השיב כי הדבר נכון ואולם מושנשאל האם ראה אותה, השיב בשילילה. מושנשאל האם היא משוחחת עם הוריו בטלפון, סיפר כי במקומות העבודה שלו סיפורו לו העובדות שאינו יודע מה הקשר שלהן אליו כך. מושנשאל הננאשם מהו אותו מקום העבודה, ציין כי זהו מקום עבודה זמני ולא יכול היה לפרט מעבר לכך.

עדותה של המטלוננת עקבית, בהירה ברורה ונוחשה. לא נמצאו בעדותה כל סתיות ופирוכות. יתר על כן הודיעו זו נתמכת בעדויות הוריה של המטלוננת ובראיות חיצונית דוגמת המכתב שנשלח אליה, הפטק שצורך לזר הפרחים, הכרטיסיות שנמצאו באתר האינטרנט והחומר שנמצא במחשבו של הנאשם והمعد כי מקור הכרטיסיות הנ"ל באותו מחשב, וכפי שעוד יפורט להלן.

נתמי אמון מלא בגרסתה של המטלוננת.

כתב האישום וההיליך שהתנהל בבית המשפט מעלה תמונה עגומה מאד של הנאשם אשר חי בעולם משל עצמו ומסרב להכיר בנסיבות הסובכת אותו, גם כאשר זו מתיצבת מולו וטופחת על פניו.

הסבריו של הנאשם, כה תלושים, ונוגדי היגיון ושכל ישר עד כי הם מכמירים.

הטענה כי הוא אינו מטריד את המטלוננת אלא היא זו המטרידה אותו, מאהבהתו בו ורודפת אחריו, אינה עולה בקנה אחד עם מבחני היגיון, שכלי וישראל והעובדות שהובאו בפני בית המשפט ועם זאת עמד הנאשם על טענות אלה שוב ושוב, תוך העלאת סיפורים חדשים מדי פעם, כגון שבמקום העבודה זמני כלשהו שלו שלא פרט את מהותו והמועד בו עבד בו, נאמר לו על ידי עובדות במקום, שאין הוא יודע את טיב קשריהם עם המטלוננת כי המטלוננת אוהבת אותו ומזכירה בקשר עם בני משפחתו.

כך גם עמד על טענותו משכבר כי בני משפחתו הם אלה שהכריחו אותו לשלווה אל המטלוננת את המכתב ואת זר הפרחים, גם שהפטק שצורך לזר הפרחים אינו מעיד על לחץ וכפייה. הוא סרב כמובן לפרט מהם בני משפחה אלה והסתתר מאחרי התשובה החזרת ונשנית "המשפחה שלי".

לא ניתן לציין כי מי מבני המשפחה לא הובא להעיד מטעמו של הנאשם ולתמן בטענותו זו, כמו גם בטענה כי המטלוננת מצויה בקשרים עימם וכי"ב. יש לכך משמעות ברורה.

בחקירהו במשטרה לא העלה הנאשם כל טענה כי מאן דהוא עשה שימוש במחשב שלו וכיניתן היה לעשות כן. בבית המשפט שינה טumo וציין כי המחשב היה נגיש לכל, ואף הפליג בעדותו ומסר כי כפי שנעשה למחשביו הפנטגן ואלה נפרצו, יתכן וכך נעשה בענינו, הגם שבמקביל טען שפרטיו המטלוננת כלל לא היו ברשותו או במחשבו.

במקביל לטענותו זו, ניתן כי תשובותיו בנושא זה היו מבולבלות וביעיר מתחמקות ומתפתלות והוא סרב בעקשנות להסביר באופן חד משמעי לשאלת האם הוא זה שפתח את הכרטיסיות על שם של המטלוננת.

גם בענין זה לא הובא מטעמו של הנאשם עד כלשהו לטענה כי מחשבו היה נגיש לכל וכך גם לא הובא עד כלשהו לסתור את חוות דעתו של העד מאיר בומנדיל ומכאן שהוא כי מחשבו של הנאשם נפתחו שתי

הכרטיסיות באתר האינטרנט על שמה של המתלווננת.

כבר מהודיעו שבמשטרה עולה התחממות והתפעלות באשר לשובות הנוגעות להמצאותו של הנאשם באזרע מגוריה של המתלווננת ובאשר לידעתו את כתובתה. הוא הסתבר לשובות סותרות והוכח כי הוא ידע את כתובתה עוד טרם המועד שמסר כי הוא הודעה לו. גם אם לטענו בני משפחתו הם שהכריחו אותו לשלווח את המכתב ואת הזר ומסרו לו את הכתובת, הרי שימוש משלוח המכתב כתובת זו הייתה ידועה לו ולא כפי שמסר.

יתר על כן קיבלתי לעניין זה את עדויותיהם של הוריה של המתלווננת אשר זיהו את הנאשם בקרבת ביתם כפי שהעידו בבית המשפט.

לאור כל האמור לעיל אני קובעת כדלקמן:

במהלך חודש אפריל 2009 פתח הנאשם בשמה של המתלווננת שני כרטיסים באתר היכരיות, כמפורט בפרט האישום הראשון בכתב האישום ועל כן ירושע בעבירה של פגיעה בפרטiot, לפי סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות.

ביום 12/6/09, הגיע הנאשם לביתה של המתלווננת ומשנשאל על ידי אמה את מי הוא מחשש ולפער מעשי השיב: "היא יודעת ותגיד לי שהזוה יعلا ביווק. זה לא יגמר ככה" וכן ציין כי אינו מפחד מהמשטרה שבදעת אם המתלווננת להזעיק.

היה במעשיו של הנאשם כדי לבלוש ולהתחקות אחר המתלווננת באופן העולל להטרידה וכן היה בהתנהגותו כדי לאימס, להפחיד או להקנית ועל כן ירושע הנאשם בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין ופגיעה בפרטiot, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, נשוא פרט האישום השני בכתב האישום.

ביום 15/6/09 הגיע אל המתלווננת מכתב אשר שלח אליה הנאשם ובו איום לבל תמשיך לשלווח אליו דברי פרסום. בנסיבות שהובאו בפני בית המשפט ושטוארו בהרחבה לעיל, היה בכך משומן התחקות והטרדה המתלווננת ועל כן ירושע הנאשם בעבירה של פגיעה בפרטiot, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות.

אמנם ניסוח המכתב כלל אף איום שאם לא תחדל המתלווננת ממעשה, ינקוט נגדה הנאשם בהליכים משפטיים, ברם לא מצאתי כי בנסיבות אלה ובדברים אלה יש ממשום איום המקיים עבירה של איומים לפי חוק העונשין, והוא זה במסגרת הטרדתו את המתלווננת וציטוט הוראות החוק שאזכור במכתו על מנת להטרידה.

על כן יזכה הנאשם מהעבירה של איומים שיוחסה לו בפרט האישום השלישי.

ביום 30/6/09 הגיע הנאשם שוב לפתח ביתה של המתלווננת והוא בכך כדי לבלוש ולהתחקות אחרת באופן שיש בו כדי להטרידה, ועל כן ירושע הנאשם בעבירה של פגיעה בפרטiot, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות.

ביום 3/7/09 שלח הנאשם למצלוננת זר פרחים בצוירוף פתק בו הביע את אהבתו אליה והיה בכך כדי לבלווש אחורי המתלוננת ולהתחקקות אחרת באופן שיש בו כדי להטרידה ועל כן יורשע הנאשם בעבירה של פגעה בפרטיותו, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות.

ניתנה היום, י"ט אלול תשע"ד, 14 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים